

CHAPTER 1	การเล่นซ่อนแอบอันโดดเดี่ยว	015
CHAPTER 2	ประกาศระงับตัวปลอม	051
CHAPTER 3	Re : Missed call	095
CHAPTER 4	จดหมายรักอาชญากรรมสนับรู่กับแบบ	129
CHAPTER 5	เก้าอี้คนตรีสี่สนับ	147
CHAPTER 6	Re : มงรักคู่ขนาน	195
CHAPTER 7	วันอันแสนธรรมดา	199

"...เรื่องน่าเบื่อก็ดีกแล้วเหวอ"

8 ที่คั่นหนังสือแห่งจุดจบ ๑

คำประกาศอาชญากรรม

จุดเริ่มต้นของเรื่องราว ม่านถูกเปิดออก
ภายนอกหน้าต่างนั้นคือท้องฟ้าครึ้มเมฆ ในฤดูกาลที่ยังไม่
ย่างเข้าหน้าร้อน มีตำนานเมืองซึ่งถูกพุดถึงอยู่เรื่องหนึ่ง
แต่ทว่าไม่มีใครรู้รายละเอียด ไม่ลืไม่ว่าใครก็ห้ามรู้เด็ดขาด
ต่างหาก
มีเพียงคำบอกเล่าว่าหากพบเจอหนังสือและที่คั่นหนังสือลาย
แมวดำละก็ ห้ามไปแตะต้องเด็ดขาด
...เพราะสิ่งนั้นคือที่คั่นหนังสือแห่งจุดจบ

กฎของเกมแห่งความตาย

เกมจะเริ่มต้นขึ้นโดยคนทวยศคนหนึ่ง คือ 'สุนัขจิ้งจอก'
หากอยากมีชีวิตรอดต้องปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด
และจบเกมให้ได้

- การจะจบเกมได้นั้นต้องฆ่า 'สุนัขจิ้งจอก'
- หากไม่สามารถหา 'สุนัขจิ้งจอก' พบจะต้องตาย
- ระหว่างตามหา 'สุนัขจิ้งจอก' ต้องเชื่อฟังคำขอของ
คกคุริซัง¹
- คำขอของคกคุริซังจะส่งมาทางจดหมาย
- มีเวลาให้ทำตามคำขอของคกคุริซังหนึ่งสัปดาห์
- หากทำตามคำขอไม่สำเร็จจะต้องตาย
- หากละทิ้งไม่ปฏิบัติตามคำขอก็ต้องตาย
- หากเนื้อหาของคำขอถูกคนนอกทราบหรือเห็น คนนอก
คนนั้นจะต้องตาย
- จนกว่าจะจบเกมได้จะไม่สามารถถอนตัวเด็ดขาด

...เอาละ เกมแห่งความตายอันแสนสนุกกำลังจะเริ่มต้นขึ้น
แล้ว

¹ คล้ายการเล่นมีดด้วยแก้วหรือมีเหรียญของไทย แต่ของทางญี่ปุ่นจะเชื่อว่าเป็นวิญญาณสุนัขจิ้งจอกมาสิง

"รายงานข่าวค่ะ วันนี้ได้มีการพบศพนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมของเมือง〇〇 ตำรวจทำการสืบสวนโดยมุ่งประเด็นไปที่ทั้งเรื่องอุบัติเหตุ และการฆาตกรรม..."

เสียงประกาศสังเคราะห์ดังสะท้อนก้องไปทั่วห้องแคบๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่สบาย อากาหรหน้ามืดตาลายเหมือนโลกหมุนพุ่งเข้าจู่โจม

เนื้อหาคร่าวๆ ของคดีเป็นดังต่อไปนี้

เหตุการณ์เกิดขึ้นช่วงใกล้หมดพักกลางวัน ผู้พบเห็นคนแรกคือเด็กนักเรียนหญิงโรงเรียนเดียวกันกับผู้ตาย เด็กนักเรียนหญิงกำลังวิ่งไล่ตามเก็บลูกบอลที่กำลังมาจากทางสนามและผลบอลชนเข้า

12 ที่คั่นหนังสือแห่งจุดจบ ๑

กับคนที่ยื่นอยู่ในเงาไม้โดยไม่รู้ตัว

แรงกระแทกทำให้คนคนนั้นล้มลง เด็กนักเรียนหญิงรีบร้อน
เงยหน้าขึ้นเพื่อจะกล่าวคำขอโทษ แต่แล้วเธอก็เริ่มรู้สึกถึงความ
ผิดปกติ

...คนที่เธอชนเข้าไม่มีครึ่งร่างท่อนบน เหลืออยู่เพียงท่อนล่าง
เท่านั้น

จากคำให้การของเด็กนักเรียนหญิง ดูเหมือนว่าคนคนนั้น
ไม่สิ สิ่งนั้นจะยื่นนิ่งอยู่จนกระทั่งเธอไปชนเข้า

ในเวลาเดียวกัน ณ ตำแหน่งตรงข้ามกันคือบริเวณประตูหลัง
ของอาคารเรียนซึ่งหันเข้าหาสนามกีฬา ผู้พบเห็นคนแรกของ
ทางฝั่งนี้คือเด็กนักเรียนชายโรงเรียนเดียวกัน

เขาเดินผ่านประตูหลังบานนี้เพื่อนำอุปกรณ์ทำความสะอาด
ไปเก็บที่ห้องเก็บของ หลังจากเก็บเรียบร้อยแล้วกำลังจะเดินผ่าน
ประตูหลังอีกรอบ ตอนนั้นเองที่เขาเริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติ

...ที่หน้าประตูมีศพซึ่งเหลือเพียงครึ่งท่อนบนนอนอยู่ทั้งๆ
ที่เมื่อกี้มันไม่ได้อยู่ตรงนั้นมาก่อน

บนพื้นปรากฏร่องรอยการเคลื่อนที่ เหมือนศพถูกลากมาเป็น
ระยะทางหลายเมตร โดยตำแหน่งและลักษณะของรอย...ดูราวกับ
กำลังมุ่งหน้าไปหาครึ่งท่อนล่างพอดี

ทั้งๆ ที่เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นในระหว่างพักกลางวัน
ในสนามกีฬาและในอาคารเรียนเต็มไปด้วยนักเรียน แต่กลับไม่มีใคร
เห็นคนร้ายแม้แต่คนเดียว สามารถพูดได้ว่าเป็นการฆาตกรรม
ในห้องปิดตาย ซึ่งเกิดขึ้นในห้องปิดตายที่ชื่อว่า 'โรงเรียน'

...จริงๆ ด้วย

ในวันนั้นมีการเรียกประชุมคณาจารย์ด่วน รวมทั้งประกาศหยุดเรียนทันที เด็กนักเรียนจึงถูกสั่งให้รีบกลับบ้านโดยที่ไม่รู้อะไรเลย

แต่ก็ยังมีเด็กนักเรียนที่อยู่รอสอบปากคำ รวมทั้งเด็กที่รอพ่อแม่มารับ จึงไม่ได้หมายความว่าจู่ๆ เด็กนักเรียนทั้งหมดจะออกไปจากโรงเรียน

ที่ชั้นสองของอาคารเรียนเก่า ในห้องเรียนที่แต่เดิมถูกใช้เป็นห้องดนตรี มีนักเรียนหลายคนรวมตัวกันอยู่ที่นั่น บนใบหน้าของทุกคนเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

ทว่า...ไม่ใช่สีหน้าหวาดกลัวเนื่องจากความไม่ชัดเจนของเหตุการณ์อย่างที่ปรากฏบนใบหน้านักเรียนคนอื่นๆ แต่เป็นสีหน้าหวาดกลัวเพราะถูกไล่ต้อนจนมุม

"นี่ ใครเป็นคนบอกนะ ใครเป็นคนทรยศกันแน่!"

"พวกเราเองก็ต้องตายด้วยนั่นหรือ..."

"ใจเย็นก่อนสิ"

"ของแบบนี้จะไปใจเย็นได้ยังไง!"

"ยัง...ไม่รู้สักหน่อย อาจจะ...แค่บังเอิญก็ได้..."

"ไม่มีทางเป็นเรื่องบังเอิญหรอก!"

"บอกให้ใจเย็นไง!!"

"..."

"ต้องตรวจสอบให้ละเอียดกว่านี้ ไม่อยากตายกันใช่ไหมล่ะ"

"..."

"เท่ากับว่ามีใครบางคนได้จดหมายแล้ว"

"แปลว่าทั้งหมดเป็นเรื่องจริงนั่นสิ เจ้านั่น..."

"คงจะอย่างนั้นล่ะ"

14 ที่คั่นหนังสือแห่งจุดจบ ๑

"..."

เกิดความเจ็บขึ้นชั่วคราว เจ็บส่งชัชชะจนเกิดเสียงวิ้งๆ ทำให้
เจ็บหู

"...นี่...จะทำยังไงกันดี"

"คงได้แต่ดูสถานการณ์ไปก่อนละนะ เพราะตอนนี้ต้องมีใคร
บางคนได้รับจดหมายแล้วแน่นอน"

"อืม หมายความว่าอีกหนึ่งอาทิตย์พวกเราคนใดคนหนึ่ง
จะต้องตายสินะ"

"คดี...คดีพรรคนี้เดี๋ยวก็จับคนร้ายได้!"

...ถ้ามีคนร้ายล่ะก็นะ

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)